

Hupſchawjony hordujo jano ten pokutny gréſhník, kotařyž we pokutnem huſnaschu ſwojich gréchow a we hutſchobnej tužyžy nad nimi Kristuſa we wére ſapſchimějo, a jago ako ſwoju pſchawdoscž předk Boga pſchiňaſo, Boga jago dla wo wodawańe ſchyłnych gréchow pſchoſh; a jomu pſchi wſchylnom zuschu ſwojeje žałosći dowérijo, až won jomu Jeſuſa dla bužo gnadny býſh. Taki pokutny gréſhník běſho ten zoſnař, won ſnasdala ſtojezhy ſieſchobne tež ſwojej wožy k ſiebju ſwignuſh, ale deri na ſwoju hutſchobu a žascho: „Bog býž mē gréſhníkoju gnadny!“ Won ſe huſna a poſna ſa gréſhníka, won ſe hutſchobne hobtužy nad ſwojimi gréchami, won žascho: Bog býž mē gréſhníkoju gnadny! a ſ takimi ſłowami glèdascho won na Jeſuſa, kotařegož Bog jo předkſtavil k u gnadnem ſtoļu pſches tu wérui we jago kſchwi (Rom. 3, 25). Wot togo ſamego zoſnařa žejo Jeſuſ: „Ten žeſcho dołoj hupſchawjony do ſwojeje wjaže; pſcheto chtož ſe ſameq ponija, ten bužo poſuſchony hordowaſh“. A tak hordujo hupſchawjony kuzdy, kotařyž jo ſ teje wérh we Jeſuſa (Rom. 3, 26).

Nět wém a wérim kſhushe
A moja dýwalba jo,
Až Bog, ten kněs nejkuſdy,
Moj luby woſdy býſh zo.
Won ſam ſtej wérne pſchi mito,
Mě ruku podajo.
Gaž tſchach mē dołoj grimito,
Won ſaž mē poſwigito.

Mě niz wéz nesatama
A niz mē neslēka;